

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 852

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.272 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă	2-4	Decizia nr. 1.355 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	9-11
Decizia nr. 1.329 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 1.357 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	11-12
Decizia nr. 1.340 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 248 ¹ din Codul penal.....	5-6	Decizia nr. 1.358 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136—218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	12-13
Decizia nr. 1.350 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă	7	Decizia nr. 1.369 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil	14-15
Decizia nr. 1.351 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2 ¹ și art. 578—580 ¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil	8-9	Decizia nr. 1.370 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616—618 din Codul civil	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.272**

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. în Dosarul nr. 13.867/233/2008 al Judecătoriai Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.867/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin principiilor economiei de piață și libertății comerțului, deoarece în procesul de validare a popririi terțul poprit este obligat să plătească o sumă de bani ce rezultă dintr-un contract comercial în care părțile și-au asumat obligații reciproce, în condițiile în care debitorul poprit nu și-a executat obligația asumată față de cocontractant. În procesul de validare a popririi, terțul poprit nu poate invoca excepția de neexecutare a contractului, deoarece poprirea se înființează fără somație, iar terțul poprit este obligat să consemneze de îndată suma de plată, deși suma pe care o pretinde creditorul de la terțul poprit nu este certă, lichidă, exigibilă. Se precizează că, în cauză, creditorul a solicitat validarea popririi fără să precizeze suma de plată sau să facă dovada vreunei datorii. Se încalcă astfel și dreptul la un proces echitabil, deoarece prin instituirea popririi fără somație și prin cererea de validare a popririi efectuate de creditor, fără a se indica suma ce trebuie poprită, se îngreădește dreptul terțului poprit de a se putea apăra împotriva pretențiilor creditorului.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Arată că înființarea popririi fără somație are ca scop prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă. Validarea popririi nu presupune ca terțul poprit să efectueze plăți din fonduri proprii. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 454: *„Poprirea se înființează fără somație, prin adresa însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.*

În adresa de poprire se va pune în vedere celei de-a treia persoane, care devine potrivit alin. 1 terț poprit, interdicția de a plăti debitorului sumele de bani sau bunurile mobile incorporale ce i le datorează ori pe care i le va datora, declarându-le poprite în măsura necesară pentru realizarea obligației ce se execută silit.

Adresa de înființare a popririi va cuprinde numele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și codul de identificare fiscală.

În cazul în care se solicită înființarea popririi pentru toate conturile unei persoane juridice, inclusiv pentru conturile subunităților fără personalitate juridică ale acesteia, se vor indica elementele de identificare pentru fiecare titular de cont în parte, respectiv pentru fiecare subunitate a societății debitoare.

În cazul în care adresa de înființare a popririi se adresează unei unități operaționale a unei bănci, poprirea va fi înființată asupra conturilor pe care debitoarea urmărită le are deschise la acea unitate.

În cazul în care poprirea a fost înființată ca măsură asiguratorie și nu a fost desființată până la obținerea titlului executoriu, se va comunica terțului poprit copie certificată de pe titlul executoriu în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art. 456.

Indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile incorporale poprite va înceta dacă debitorul consemnează, cu afecțiune specială, întreaga valoare a creanței la dispoziția creditorului urmăritor. Debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care va înștiința de îndată pe terțul poprit.”

— Art. 456: „În termen de 15 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor, de la scadența acestora, terțul poprit este obligat:

a) să consemneze suma de bani sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite și să trimită dovada executorului, în cazul popririi prevăzute la art. 453 alin. 1;

b) să plătească direct creditorului suma reținută și cuvenită acestuia, în cazul popririlor prevăzute de art. 453 alin. 2. La cererea creditorului, suma îi va fi trimisă la domiciliul indicat sau, dacă este cazul, la reședința indicată, cheltuielile de trimitere fiind în sarcina debitorului.

Dacă sunt înființate mai multe popri, terțul poprit va proceda potrivit alin. 1, comunicând, după caz, executorului ori creditorilor arătați la lit. a) și b) din același alineat numele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare în parte.”

— Art. 457: „În cazul debitorului titular de conturi bancare, poprirea se înființează potrivit art. 453.

În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul executării silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare.

La data sesizării băncii, sumele existente, precum și cele provenite din încasările viitoare sunt indisponibilizate în măsura necesară realizării creanței. Din momentul indisponibilizării și până la achitarea integrală a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu, inclusiv pe perioada suspendării executării silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau altă operațiune care ar putea diminua suma indisponibilizată, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozițiile alin. 2 sunt aplicabile și în cazurile în care poprirea se înființează asupra titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urmăribile ce se află în păstrare la unități specializate.

În cazul sumelor urmăribile reprezentând venituri și disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ziua respectivă, în vederea consemnării acestora potrivit dispozițiilor art. 456.”

— Art. 459: „În cazul în care sunt înființate mai multe popri și sumele cuvenite creditorilor depășesc suma urmăribilă din veniturile debitorului, terțul poprit, în termenul prevăzut de art. 458 alin. 1, va reține și va consemna suma urmăribilă și va depune dovada consemnării la executorul judecătoresc. Distribuirea se va face potrivit dispozițiilor art. 562—571.”

— Art. 460: „Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmăribilă a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.

Instanța va cita creditorul urmăritor, debitorul și terțul poprit și, dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit datorează sume de bani debitorului, va da o hotărâre de validare a popririi prin care va obliga terțul poprit să plătească creditorului, în limita creanței, suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va hotărî desființarea popririi. Terțul poprit, care, cu rea-credință, a refuzat să-și îndeplinească obligațiile privind efectuarea popririi, va putea fi amendat, prin aceeași hotărâre, cu o sumă cuprinsă între 200 lei și 1.000 lei.

Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente în viitor, validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

După validarea popririi, terțul poprit va proceda, după caz, la consemnarea sau plata prevăzută la art. 456, în limita sumei determinate expres în hotărârea de validare. În caz de nerespectare a acestor obligații, executarea silită se va face împotriva terțului poprit, pe baza hotărârii de validare ce constituie titlu executoriu.”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 135 — *Economia*. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai examinat constituționalitatea aceluiași texte de lege, în raport de critici similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 și 457 din Codul de procedură civilă, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că acestea sunt constituționale. Tot astfel, Curtea s-a pronunțat și cu privire la dispozițiile art. 460 din Codul de procedură, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 1.164 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 28 octombrie 2009, și Decizia nr. 1.037 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 6 noiembrie 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, considerentele deciziilor menționate, cu trimitere, în ceea ce privește aspectele de interpretare a legii deduse Curții Constituționale, la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. IV din 21 septembrie 1998 a Secțiilor Unite, publicată în Buletinul Jurisprudenței pe anul 1998), sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 456 și art. 459 din Codul de procedură civilă, în raport de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454, art. 456, art. 457, art. 459 și art. 460 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. în Dosarul nr. 13.867/233/2008 al Judecătorei Galați. Definitivă și general obligatorie.
Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.329

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana-Cristina Nițescu în Dosarul nr. 1.362/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.362/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ana-Cristina Nițescu în cauza ce are ca obiect judecarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, „situându-i pe judecători mai presus de lege”, precum și pe cele ale art. 21 din Legea fundamentală, întrucât nu există o cale de atac specială împotriva încheierii prin care s-a respins recuzarea.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 914/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008. Cu acel prilej, Curtea a reținut că recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului

cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, ca și aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Prin aceeași decizie, Curtea a observat că dispozițiile criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate

instanțele judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, legiuitorul putând institui reguli speciale în considerarea unor situații speciale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că prin dispozițiile de lege deduse controlului de constituționalitate legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite și, prin urmare, susținerile autorului excepției, potrivit cărora judecătorii sunt mai presus de lege, sunt nefondate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana-Cristina Nițescu în Dosarul nr. 1.362/2/2005 al Curții de Apel București – Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.340

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 248¹ din Codul penal

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Anica Câmpan și Emilia Roman în Dosarul nr. 5.381/117/2008 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.381/117/2008, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 248¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Anica Câmpan și Emilia Roman într-o cauză penală având ca obiect săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 248 și art. 248¹ din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 11 și art. 20 din Constituție și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece condiționează încadrarea juridică a faptei de un prejudiciu eventual, care urmează a fi stabilit de instanța de judecată ulterior actului de sesizare a instanței, iar prin aceasta norma de incriminare nu satisface exigențele de previzibilitate și accesibilitate.

Tribunalul Cluj — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Codul penal sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146 și ale art. 248¹ din Codul penal, cu următorul cuprins:

— Art. 146 — *Consecințe deosebit de grave:* „Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.”;

— Art. 248¹ — *Abuzul în serviciu în formă calificată:* „Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) privind prezumția de nevinovăție și principiul legalității pedepselor și art. 73 alin. (3) lit. h) privind domeniul de reglementare a legii organice. De asemenea,

autorul excepției consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la principiul legalității pedepselor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității art. 248¹ din Codul penal, raportate la prevederile art. 23 alin. (12) și art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și la ale art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 255/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006. Cu acel prilej, Curtea a reținut că textul art. 248¹ din Codul penal oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă care sunt faptele incriminate de legiuitor.

Totodată, prin Decizia nr. 343/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a constatat constituționalitatea prevederilor art. 146 din Codul penal, raportate la prevederile art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (11) din Constituție și la cele ale art. 6 din Convenție. Cu acel prilej, Curtea a reținut că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat frecvent și constant că, „într-o societate democratică în sensul Convenției, dreptul la o bună administrare a justiției ocupă un loc atât de important încât o interpretare restrictivă a articolului 6 paragraful 1, referitor la dreptul la un proces echitabil, nu ar corespunde scopului și obiectului acestei dispoziții” (*cazul Delcourt împotriva Belgiei*, 1970). Pe de altă parte, însă, nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței „procesului echitabil” ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materia din câmpul dreptului substanțial.

Totodată, Curtea a reținut că, având în vedere că în speță nu există o hotărâre judecătorească definitivă, nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 23 alin. (11) din Constituție, privind prezumția de nevinovăție, care prevede că: „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Anica Câmpan și Emilia Roman în Dosarul nr. 5.381/117/2008 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.350

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Pandelescu Gogu și Clementina Gogu în Dosarul nr. 7.163/196/2006 al Tribunalului Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde avocatul Emil Teodor Milea, pentru autorii excepției, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată, deoarece dispozițiile de lege criticate îngreșesc dreptul părților la un proces echitabil prin faptul că termenul de recurs de 5 zile este prea scurt.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât termenul pentru motivarea recursului se socotește de la data comunicării hotărârii atacate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.163/196/2006, **Tribunalul Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Pandelescu Gogu și Clementina Gogu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie un termen de numai 5 zile pentru exercitarea căii de atac împotriva hotărârii de primare, ceea ce face ca, în condițiile în care părțile nu cunosc considerentele hotărârii, accesul lor la justiție să fie limitat.

Tribunalul Brăila — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Pandelescu Gogu și Clementina Gogu în Dosarul nr. 7.163/196/2006 al Tribunalului Brăila — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Hotărârea care constată perimarea este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că termenul de recurs împotriva hotărârii care constată perimarea este prea scurt, adică 5 zile de la pronunțare. Totodată, în opinia autorilor excepției, acest termen trebuie să curgă, la fel ca în alte cazuri de recurs, de la momentul comunicării hotărârii supuse recursului, în caz contrar fiind încălcat principiul liberului acces la justiție.

Curtea constată că asemenea critici urmăresc practic modificarea dispozițiilor de lege criticate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.351

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2¹ și art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2¹ și art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil, excepție ridicată de Vasile Dan și Maria Dan în Dosarul nr. 8.716/296/2008 al Judecătorei Satu Mare.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.716/296/2008, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2¹ și art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil**, excepție ridicată de Vasile Dan și Maria Dan într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 163 din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil permit „conexarea” unor dosare aflate la instanțe de grade diferite, iar prevederile art. 399 pct. 2 din Codul de procedură civilă au un caracter discriminatoriu, favorizând partea care solicită executarea civilă. De asemenea, arată că prevederile art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă încalcă principiul constituțional al garantării dreptului de proprietate, prin procedura extrem de energică pe care o instituie în cazul predării unui imobil.

Judecătoria Satu Mare și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2¹ și art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil.

Dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 163: „*Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte înaintea mai multor instanțe.*”

Această excepție se va putea ridica de părți sau de judecător în orice stare a pricinii în fața instanțelor de fond.

Dacă excepția este primită, dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investită, iar în cazul când pricinile se află în judecata unor instanțe de grade deosebite, la instanța cu grad mai înalt.”;

— Art. 399 alin. 2 și alin. 2¹: „*Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.*”

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.”;

— Art. 578: „*Dacă partea obligată să părăsească ori să predea un imobil nu-și îndeplinește această obligație în termen de 5 zile de la primirea somației, ea va fi îndepărtată prin executare silită, iar imobilul va fi predat celui îndreptățit.”;*

— Art. 579: „*În vederea executării silite a obligației prevăzute la art. 578, executorul judecătoresc va soma pe debitor să părăsească de îndată imobilul, iar în caz de împotrivire, va elibera imobilul cu ajutorul forței publice, punând pe creditor în drepturile sale.”;*

— Art. 580: „*Dacă executarea privește un imobil în care se găsesc bunuri mobile ce nu formează obiectul executării și pe care debitorul nu le ridică singur, executorul va încredința aceste bunuri în păstrarea unui custode, pe cheltuiala debitorului.”;*

— Art. 580¹: „*Despre îndeplinirea executării potrivit prevederilor prezentei secțiuni executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal, dispozițiile art. 577 fiind aplicabile.”*

Dispozițiile art. 1201 din Codul civil au următorul cuprins: „*Este lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, referitor la dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă, s-a pronunțat prin Decizia nr. 646/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, reținând că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să explicitizeze titlul executoriu ce urmează a fi

valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

În ceea ce privește critica referitoare la prevederile art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 1.169 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 11 decembrie 2008, a reținut că dispozițiile art. 578—580¹, cuprinse în secțiunea Codului de procedură civilă referitoare la predarea silită a bunurilor imobile, instituie norme de procedură ce trebuie respectate de către debitorul obligației de predare a imobilului, respectiv atribuțiile executorului judecătoresc căruia i-a fost încredințată executarea silită, precum și că determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare. De asemenea, a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, sub acest aspect, textele de lege

criticate satisfac exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile Legii fundamentale.

Cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil, raportate la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea constată că aceste dispoziții procedurale referitoare la litispendență și la autoritatea de lucru judecat nu contravin dreptului la un proces echitabil, prin privarea părții de un grad de jurisdicție, așa cum în mod greșit susțin autorii excepției, ci, dimpotrivă, constituie garanții ale respectării acestui drept fundamental, și anume instituie o prezumție legală absolută că, odată judecat un proces între aceleași părți, având aceeași cauză și același obiect, acesta nu mai poate fi reluat.

Referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia în situațiile în care cauzele se află pe rolul unor instanțe de grad diferit „s-ar impune suspendarea cauzei și nu conexarea la instanța superioară”, Curtea constată că această susținere nu poate fi primită, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 399 alin. 2 și alin. 2¹ și art. 578—580¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 1201 din Codul civil, excepție ridicată de Vasile Dan și Maria Dan în Dosarul nr. 8.716/296/2008 al Judecătorei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.355

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pal Ekc” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 4.703/260/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.703/260/2007, **Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Pal Ekc” — S.R.L. din Comănești într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 43 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, prevăzând că actele administrative fiscale transmise prin mijloace informatice sunt valabile și atunci când sunt nesemnate și neștampilate, contravin dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, potrivit căroră un înscris în formă electronică îndeplinește cerința de validitate dacă actul încorporează semnătura electronică. Astfel, textul criticat derogă de la prevederile de lege menționate, încălcând dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, având următorul cuprins: *„Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale*

organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.”

Autorul acesteia consideră că dispozițiile art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, privind *egalitatea în fața legii*, întrucât derogă de la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că aceasta este nefondată, urmând să fie respinsă. În practica sa jurisdicțională, Curtea a statuat, în mod constant, că, în cadrul politicii de legiferare, legiuitorul are dreptul să opteze pentru soluția legislativă pe care o consideră adecvată în reglementarea unui domeniu, drept ce își are sorgintea în dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia *„Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”*. Preferința Parlamentului pentru o anumită soluție legislativă este un atribut suveran al acestuia, atâta timp cât nu contravine normelor și principiilor Constituției (Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995). Așadar, legiuitorul poate să prevadă elemente de validitate diferite pentru categorii diferite de acte juridice. Astfel, Legea nr. 455/2001 reglementează semnătura electronică a actelor sub semnătură privată, iar dispozițiile criticate reglementează elementele obligatorii ale actelor administrative fiscale, care sunt acte de drept public. Susținerea că această reglementare derogatorie încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție este nefondată, deoarece garanția constituțională instituită de acest articol privește dreptul fundamental al cetățenilor la egalitate în fața legii și a autorităților publice. În plus, persoanele care cad sub incidența Legii nr. 455/2001 au calitatea de subiecte ale unui raport juridic de drept privat, iar cele care cad sub incidența dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 au calitatea de subiecte ale unui raport juridic de drept public. Ca urmare, stabilirea unui tratament juridic diferit este justificată obiectiv și rațional atunci când este aplicabil unor situații diferite.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009. În considerentele acelei decizii Curtea a statuat, în esență, că, potrivit art. 43 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, un act administrativ fiscal, indiferent de mijloacele folosite pentru emiterea lui, este valid câtă vreme cuprinde suficiente elemente pentru a putea fi identificat organul emitent. În aceste condiții, este evident că va putea fi identificată persoana împuternicită a organului fiscal care a emis acel act, aceasta putând fi trasă la răspundere disciplinară, civilă sau penală, după caz. O asemenea persoană va răspunde în fața legii în aceleași condiții ca și persoana care a semnat și ștampilat actul administrativ fiscal.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pal Ekc” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 4.703/260/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.357

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mihai Rădoi în Dosarul nr. 4.331/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției apreciază că, prin efectul textului de lege criticat, se ajunge la substituirea instanțelor judecătorești de către autoritățile fiscale, contrar art. 1 alin. (4) și art. 124 din Constituție. Prin urmare, solicită admiterea excepției formulate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, arătând că actele administrativ-fiscale sunt supuse controlului judecătoresc, atât din punct de vedere al legalității, cât și al temeiniciei acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.331/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mihai Rădoi într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ-fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele legale criticate creează cadrul necesar substituirii instanței de judecată de către autoritățile fiscale, ceea ce încalcă principiul separației puterilor în stat. Se apreciază că stabilirea relei-credințe a debitorului și angajarea răspunderii solidare a administratorilor debitorului declarat insolubil ar trebui să fie numai atributul instanței de judecată, și nu cel al unor organe administrative.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 27: „(1) Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil în condițiile prezentului cod răspund solidar cu acesta următoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, în cei 3 ani anteriori datei declarării insolvenței, cu rea-credință, dobândesc în orice mod active de la debitorii care își provoacă astfel insolvența;

b) administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolvența persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea cu rea-credință, sub orice formă, a bunurilor mobile și imobile proprietatea acestora”.

— Art. 28: „(1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 27 se va stabili potrivit dispozițiilor prezentului articol.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul fiscal va întocmi o decizie în care vor fi arătate motivele de fapt și de drept pentru care este angajată răspunderea persoanei în cauză. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

În raporturile de drept material fiscal, organele fiscale au îndrituirea legală de a emite acte administrative fiscale. Dreptul

fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiecții unor atari raporturi nu pot fi egali în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat cu exercițiul puterii de stat în virtutea căreia are competența legală de a stabili impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cât și de a urmări încasarea acestora, astfel încât, în situația în care sumele de bani datorate bugetului nu mai pot fi încasate de la debitorul inițial, printre altele și din motivele prevăzute de textul criticat, să poată urmări și alte persoane decât debitorul care au contribuit efectiv la intrarea acestuia în stare de insolvență.

Reglementarea instituției răspunderii solidare cu debitorul este un aspect al raporturilor de drept material fiscal, astfel încât organul fiscal, parte a puterii executive, are legitimitatea constituțională de a stabili, potrivit legii, răspunderea solidară a persoanelor prevăzute la art. 27 din Codul de procedură fiscală. În consecință, nu se poate susține că un agent al puterii executive intervine în domeniul de competență al puterii judecătorești. Aceasta din urmă are competența de a cenzura legalitatea și temeinicia actelor administrativ-fiscale în temeiul art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

În aceste condiții, Curtea constată că este asigurat în mod efectiv accesul liber la justiție. De altfel, o dovadă în acest sens, este chiar dosarul instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, unde se contestă temeinicia și legalitatea deciziei organului fiscal prin care a fost stabilită răspunderea solidară a administratorului debitorului declarat insolubil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mihai Rădoi în Dosarul nr. 4.331/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.358

din 27 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136—218
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136—218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Privex” — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 7.118/233/2008 al Judecătorei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției ridicate, arătând că în cauză se pun probleme de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.118/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136—218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Privex” — S.R.L. Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele legale criticate sunt neconstituționale, întrucât permit începerea executării silite chiar dacă, potrivit art. 205 din Codul de procedură fiscală, a fost introdusă o contestație împotriva actului administrativ fiscal.

Judecătoria Galați consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 136—218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care sunt cuprinse în titlul VIII cap. VIII din Codul de procedură fiscală, intitulat *Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac. Totodată, se consideră încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte ce privesc dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal. O asemenea suspendare poate fi cerută numai în condițiile art. 215 alin. (2) din Codul de procedură fiscală la instanța de judecată competentă. Întrucât autorul excepției nu a solicitat suspendarea actului administrativ fiscal contestat, evident că au fost emise titlurile executorii la data la care creanța fiscală a devenit scadentă prin expirarea termenului de plată, iar, în faza de executare silită, dispozițiile privind suspendarea provizorie a acesteia prin ordonanță președințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

Astfel, Curtea reține că un text legal nu poate fi considerat neconstituțional prin prisma unor erori procedurale comise de partea interesată, care practic motivează neconstituționalitatea prin invocarea propriei sale culpe. O atare situație se constată și în dosarul de față, în care autorul excepției nu a efectuat toate demersurile necesare suspendării actului administrativ fiscal și, practic, pentru acest motiv contestă constituționalitatea textelor supuse analizei Curții.

Rezultă cu evidență că, în cauză, nu se pun probleme de constituționalitate, ci de aplicare și interpretare a legii, motiv pentru care prezenta excepție, în temeiul art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136—218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Privex” — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 7.118/233/2008 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.369

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil, excepție ridicată de Vasile Cocriș în Dosarul nr. 5.931/99/2008 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.931/99/2008, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 612 din Codul civil**, excepție ridicată de Vasile Cocriș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că proprietarul unei suprafețe de teren poate dispune de aceasta în mod exclusiv și absolut, deci poate edifica orice construcție așa cum crede de cuviință, întrucât titularul dreptului de proprietate are deplină libertate în exercitarea dreptului de dispoziție asupra bunului său. Reglementarea consacrată prin dispozițiile art. 612 din Codul civil îngreudește exercitarea acestui drept, astfel că textul de lege criticat aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la garantarea proprietății private.

Tribunalul Iași apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că, prin reglementarea servituții de vedere, legiuitorul a impus o limitare rezonabilă în valorificarea atributelor dreptului de proprietate privată, limitare justificată de necesitatea prevenirii exercitării abuzive a dreptului de proprietate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 612 din Codul civil, text de lege care are următorul conținut: „*Nimeni nu poate avea vedere sau ferestre spre vedere, nici balcoane sau alte asemenea asupra proprietății îngrădite sau neîngrădite a vecinului său, de nu va fi o distanță de 19 decimetri între zidul pe care se deschid aceste vederi și proprietatea vecină.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 860 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 7 noiembrie 2007, a statuat că art. 612 din Codul civil reglementează servitutea de vedere care are ca obiect interdicția construirii de ferestre, deschideri într-un zid comun sau balcoane asupra proprietății vecinului, în scopul protejării particularilor, persoane fizice sau juridice.

Chiar dacă prin instituirea acestei servituți titularul dreptului de proprietate suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că pe această cale se preîntâmpină exercitarea abuzivă a dreptului, evitându-se apariția stărilor conflictuale între vecini și, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, republicată, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință. De altfel, art. 44 alin. (7) din Constituție prevede că „*dreptul de proprietate obligă [...] și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea reține că, prin reglementările deduse controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Soluția și considerentele deciziei pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil, excepție ridicată de Vasile Cocriș în Dosarul nr. 5.931/99/2008 al Tribunalului Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.370

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616—618 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616—618 din Codul civil, excepție ridicată de Eugenia Iacob și Mihail Iacob în Dosarul nr. 2.820/331/2008 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.820/331/2008, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 616—618 din Codul civil**, excepție ridicată de Eugenia Iacob și Mihail Iacob.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 44 alin. (4) din Constituție prevăd, cu titlu de excepție, afectarea dreptului de proprietate doar pentru lucrări de interes general. Or, în cauză este vorba de un interes particular, iar dispozițiile criticate contrazic prevederile constituționale cu privire la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate.

Judecătoria Vălenii de Munte apreciază că textele de lege criticate, anterioare intrării în vigoare a Constituției, nu au fost abrogate, fiind pe deplin aplicabile în prezent. Aceste dispoziții consacră o limitare legală a dreptului de proprietate, limitare care dă naștere unei creanțe în despăgubire în favoarea patrimoniului proprietarului fondului aservit.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră prevederile legale criticate ca fiind constituționale, legiuitorul fiind competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, instituind anumite limitări rezonabile în valorificarea acestui drept, astfel încât să nu interfereze cu interesele generale sau cu interesele particulare ale altor subiecte de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 616—618 din Codul civil, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 616: „*Proprietarul al cărui loc este înfundat, care nu are nicio ieșire la calea publică, poate reclama o trecere pe locul*

vecinului sau pentru exploatarea fondului, cu îndatorire de a-l despăgubi în proporție cu pagubele ce s-ar putea ocaziona.”;

— Art. 617: „Trecerea trebuie regulat făcută pe partea ce ar scurta calea proprietarului fondului închis, ca să iasă din drum.”;

— Art. 618: „Cu toate acestea trebuie a se alege trecerea prin locul ce ar pricinui o mai puțină pagubă aceluia pe al cărui loc trecerea urmează a fi deschisă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 166 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 26 martie 2007, a statuat că „textele criticate referitoare la stabilirea servituții de trecere, precum și la prescriptibilitatea acțiunii de despăgubiri sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale, conform cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Potrivit normelor constituționale, legiuitorul este, așadar,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616—618 din Codul civil, excepție ridicată de Eugenia Iacob și Mihail Iacob în Dosarul nr. 2.820/331/2008 al Judecătorei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435742